

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΤΗ ΝΑΥΠΗΓΙΚΗ

Διατύπωση βασικών εξισώσεων

Συνάρτηση μετατόπισης

$$\mathbf{u} \approx \hat{\mathbf{u}} = \sum_k \mathbf{N}_k \mathbf{a}_k^e = [\mathbf{N}_i, \mathbf{N}_j, \dots] \begin{Bmatrix} \mathbf{a}_i \\ \mathbf{a}_j \\ \vdots \end{Bmatrix}^e = \mathbf{N} \mathbf{a}^e \quad (1)$$

\mathbf{u} : η ακριβής, πραγματική, μετατόπιση σε οποιοδήποτε σημείο του στοιχείου $\mathbf{u} = \begin{Bmatrix} u(x, y) \\ v(x, y) \end{Bmatrix}$

$\hat{\mathbf{u}}$: η προσεγγιστική μετατόπιση σε οποιοδήποτε σημείο του στοιχείου

$\mathbf{a}_i = \begin{Bmatrix} u_i \\ v_i \end{Bmatrix}$: οι κομβικές μετατοπίσεις

$\mathbf{N}=[\mathbf{N}_i, \mathbf{N}_j, \dots]$: το διάνυσμα των συναρτήσεων παρεμβολής για το οποίο ισχύει:

$$\mathbf{N}_i(x_i, y_i) = \mathbf{I} \quad \mathbf{N}_i(x_j, y_j) = \mathbf{N}_i(x_m, y_m) = \mathbf{0},$$

Παραμορφώσεις - Μετατοπίσεις

$$\boldsymbol{\varepsilon} = \begin{Bmatrix} \varepsilon_x \\ \varepsilon_y \\ \gamma_{xy} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} \frac{\partial u}{\partial x} \\ \frac{\partial v}{\partial y} \\ \frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial x} & 0 \\ 0 & \frac{\partial}{\partial y} \\ \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial x} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} u \\ v \end{Bmatrix} \quad \longrightarrow \quad \left. \begin{array}{l} \boldsymbol{\varepsilon} \approx \hat{\boldsymbol{\varepsilon}} = \mathbf{S}\mathbf{u} \\ \mathbf{u} = \mathbf{N}\mathbf{a} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \boldsymbol{\varepsilon} \approx \hat{\boldsymbol{\varepsilon}} = \mathbf{B}\mathbf{a} \quad (2) \\ \text{όπου: } \mathbf{B} = \mathbf{S}\mathbf{N} \quad (3) \end{array}$$

(επίπεδη εντατική κατάσταση)

Τάσεις - Παραμορφώσεις

$$\boldsymbol{\sigma} = \begin{Bmatrix} \sigma_x \\ \sigma_y \\ \tau_{xy} \end{Bmatrix}$$

$$\varepsilon_x - (\varepsilon_x)_0 = \frac{1}{E} \sigma_x - \frac{\nu}{E} \sigma_y$$

$$\varepsilon_y - (\varepsilon_y)_0 = -\frac{\nu}{E} \sigma_x + \frac{1}{E} \sigma_y$$

$$\gamma_{xy} - (\gamma_{xy})_0 = \frac{2(1+\nu)}{E} \tau_{xy}$$

(επίπεδη εντατική κατάσταση)

$$\boldsymbol{\sigma} = \mathbf{D}(\boldsymbol{\varepsilon} - \boldsymbol{\varepsilon}_0) + \boldsymbol{\sigma}_0 \quad (4)$$

όπου:

$$\mathbf{D} = \frac{E}{1-\nu^2} \begin{bmatrix} 1 & \nu & 0 \\ \nu & 1 & 0 \\ 0 & 0 & (1-\nu)/2 \end{bmatrix}$$

Διάνυσμα κομβικών δυνάμεων:

$$\mathbf{q}^e = \begin{Bmatrix} \mathbf{q}_i^e \\ \mathbf{q}_j^e \\ \vdots \end{Bmatrix}$$

Όπου:

$$\mathbf{q}_i^e = \begin{Bmatrix} U_i \\ V_i \end{Bmatrix}^e$$

U_i = η δύναμη στον κόμβο i κατά τον άξονα της μετατόπισης u

V_i = η δύναμη στον κόμβο i κατά τον άξονα της μετατόπισης v

Εφαρμογή της αρχής των δυνατών έργων

Δυνατές μετατοπίσεις: $\delta \mathbf{u} = \mathbf{N} \delta \mathbf{a}^e$ Επίσης ισχύει: $\delta \boldsymbol{\varepsilon} = \mathbf{B} \delta \mathbf{a}^e$

Έργο κομβικών δυνάμεων: $\delta \mathbf{a}^{eT} \mathbf{q}^e$

Έργο εσωτερικών δυνάμεων (τάσεων) και δυνάμεων που ασκούνται σε όλο τον όγκο του στερεού (π.χ. Βαρύτητα) $\{\mathbf{b}\}$: $\delta \boldsymbol{\varepsilon}^T \boldsymbol{\sigma} - \delta \mathbf{u}^T \mathbf{b}$ ή $\delta \mathbf{a}^T (\mathbf{B}^T \boldsymbol{\sigma} - \mathbf{N}^T \mathbf{b})$

Εξισώνοντας το έργο των εξωτερικών δυνάμεων με το έργο των εσωτερικών δυνάμεων και ολοκληρώνοντας σε όλο τον όγκο του σώματος, προκύπτει:

$$\delta \mathbf{a}^{eT} \mathbf{q}^e = \delta \mathbf{a}^{eT} \left(\int_{V^e} \mathbf{B}^T \boldsymbol{\sigma} d(\text{vol}) - \int_{V^e} \mathbf{N}^T \mathbf{b} d(\text{vol}) \right)$$

Εφόσον η τελευταία σχέση ισχύει για κάθε δυνατή παραμόρφωση $\delta \mathbf{a}^e$, συμπεράνεται ότι θα πρέπει αναγκαστικά να ισχύει η σχέση:

$$\mathbf{q}^e = \int_{V^e} \mathbf{B}^T \boldsymbol{\sigma} d(\text{vol}) - \int_{V^e} \mathbf{N}^T \mathbf{b} d(\text{vol}) \quad (5)$$

Η ανωτέρω σχέση ισχύει για οποιασδήποτε μορφής σχέση τάσεων – παραμορφώσεων.

Εφαρμογή της αρχής των δυνατών έργων

Στην περίπτωση της γραμμικής ελαστικότητας η προηγούμενη σχέση (5) γράφεται στη μορφή:

$$\mathbf{q}^e = \mathbf{K}^e \mathbf{a}^e + \mathbf{f}^e \quad (6)$$

Όπου: $\mathbf{K}^e = \int_{V^e} \mathbf{B}^T \mathbf{D} \mathbf{B} d(\text{vol})$ και

$$\mathbf{f}^e = - \underbrace{\int_{V^e} \mathbf{N}^T \mathbf{b} d(\text{vol})}_{\text{Πεδιακές}} - \underbrace{\int_{V^e} \mathbf{B}^T \mathbf{D} \boldsymbol{\varepsilon}_0 d(\text{vol})}_{\text{Αρχικές παραμορφώσεις}} + \underbrace{\int_{V^e} \mathbf{B}^T \boldsymbol{\sigma}_0 d(\text{vol})}_{\text{Αρχικές τάσεις}}$$

Πεδιακές
δυνάμεις
ασκούμενες
στον όγκο του
σώματος

Αρχικές
παραμορφώσεις

Αρχικές τάσεις

Εφαρμογή της αρχής των δυνατών έργων

Στην περίπτωση που αμεληθούν οι πεδιακές δυνάμεις και οι αρχικές τάσεις και παραμορφώσεις, ο όρος \mathbf{f}^e μηδενίζεται και η προηγούμενη εξίσωση γράφεται στη μορφή:

$$\mathbf{q}^e = \mathbf{K}^e \mathbf{a}^e \quad (7)$$

Όπου:
$$\mathbf{K}^e = \int_{V^e} \mathbf{B}^T \mathbf{D} \mathbf{B} d(\text{vol})$$

Υπενθυμίζεται ότι για τα μητρώα \mathbf{B} και \mathbf{D} ισχύει:

$$\boldsymbol{\varepsilon} = \mathbf{B} \mathbf{a}$$

$$\boldsymbol{\sigma} = \mathbf{D} \boldsymbol{\varepsilon}$$

Από την επίλυση της ανωτέρω εξίσωσης (7) μπορούν να υπολογισθούν οι άγνωστες κομβικές μετατοπίσεις \mathbf{a} και στη συνέχεια οι τάσεις και οι παραμορφώσεις.